

Griffienummer: ✿
Notitienunder: 66.CP.152-99
Datum vonnis: 5/11/2004

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechdelijk Arrondissement Tongeren zetelend
Correctionele Zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:
eerste blad

INZAKE

HET OPENBAAR MINISTERIE tegen

1. geboren te op
en wonende te
2. geboren te op en
wonende te

Verdacht van :

Te op hierna vermelde datum

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de Wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 146, 149 en 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste en de tweede

werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 van het Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996),

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en/of als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat deze werken of wijzigingen voortgezet of in stand gehouden werden,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastraerd als met oppervlakte van 8a 6ca, eigendom
van eerste en tweede verdachte ingevolge akte ruilverkaveling dd 18 maart 1977,

Tweede blad

tussen 18 januari 1995 en datum van onderhavige dagvaarding te hebben in stand gehouden

in casu een woning in gevelsteen met afmeting van 8,30 m op 13,50 m.

Datum dagvaarding: 15/06/2001

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord mr. loco mr. advocaten te in hun
middelen namens beklagden, die niet in persoon zijn verschenen;

Allen gebruikten de Nederlandse taal;

Overwegende dat de dagvaarding werd overgeschreven op het eerste
hypotheekkantoor te op 11 juli 2001

Beklagden worden verdacht van het misdrijf van instandhouding tussen 18 januari 1995 en de dagvaarding van een onvergunde woning in gevelsteen met afmeting van 8,30 m op 13,50 m;

Op 21 oktober 1993 werd aan beklagden een vergunning afgeleverd om op het betreffende perceel, dat gelegen is binnen een goedgekeurde verkaveling in een woongebied met landelijk karakter, een garage en bergplaats op te richten van 7m bij 12m;

Blijkens de verkavelingsvoorschriften is de constructie gelegen in een zone voor koeren en hovingen bij een bestaande woning waar enkel bergplaatsen toegelaten zijn;

Beklagden bouwden evenwel de garage groter dan vergund en vormden ze bovendien om tot woning waarin hun dochter is gaan wonen;

De Rechtbank acht de begane inbreuk een schoolvoorbeeld van een ernstige inbreuk op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg;

Beklagden presteerden het om in zone voor koeren en hovingen bij een bestaande woning een tweede zelfstandige woning te bouwen met volwaardige woongelegenheid, waar volgens de algemene stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften slechts één woning mag gebouwd worden en in de zone voor tuinen slechts beplantingen toegelaten zijn alsmede afzonderlijke kleine en lage bergplaatsen, kiekenhokken, garages edgl.;

Beklagden verwijzen naar het arrest van het Arbitragehof van 22 juli 2004 waarbij art. 146 § 3 van het decreet van 18 mei 1999 ongrondwettelijk werd verklaard;

Derde blad

Dit zou betekenen dat de mildere bepalingen van dit artikel, dat een aantal strafuitsluitingsgronden invoerde, niet meer van toepassing zouden zijn, zodat derhalve de instandhouding in ieder geval strafbaar zou blijven;

Derhalve roepen beklaagden tevergeefs het verval van de strafsanctie voor de instandhouding in zoals bepaald in art. 146 van het decreet van 18 mei 1999;

Beklaagden maken tevens aanspraak op de toepassing van de meerwaarde zoals bepaald in art. 149 van het decreet van 18 mei 1999;

Om dezelfde redenen als hiervoor werd bepaald kunnen beklaagden wegens de zwaarwichtige en onherstelbare schending van de essentiële bestemmingsvoorschriften niet de toepassing van de meerwaarde vorderen (art. 149, § 1, lid 3 decreet 18 mei 1999);

Beklaagden verzoeken verder de zaak uit te stellen totdat de Hoge Raad voor het herstelbeleid is opgericht; Zij steunen zich hiervoor op art. 149 van het decreet dat terzake de herstellvordering de Rechtbank oplegt voorafgaand een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen;

De Rechtbank wijst er evenwel op dat art. 198bis van het decreet als overgangsbepaling voorziet dat de bepalingen ondermeer inzake het verplicht advies pas in werking treden na de oprichting van de Hoge Raad; Dat zelfs na deze oprichting het uitblijven van een advies de adviesvereiste doet vervallen;

Indien de Rechtbank derhalve op het verzoek van beklaagden zou ingaan om de zaak uit te stellen tot na de oprichting van de Hoge Raad en het van deze in te winnen advies, zou zij beslissen dat art. 149 en de vereiste van het advies nu reeds van toepassing zijn, hetgeen in flagrante strijd zou zijn met voornoemd art. 198bis van het Decreet;

Dit verzoek tot uitstel wordt derhalve afgewezen;

De Rechtbank acht de gepleegde bouwinbreuk ernstig gelet op het flagrant karakter ervan; De omstandigheid dat beklaagde een hartpatiënt is die de nabijheid van zijn dochter behoefde geeft geen aanvaardbare verantwoording voor het bouwmisdrijf; Andere burgers, gesteld voor dezelfde problematiek, zullen een andere oplossing zoeken én vinden zonder een ernstig misdrijf te plegen;

De Rechtbank wil bij de straftoemeting wel rekening houden met het gunstig strafrechterlijk verleden van de beklaagden;

De gevorderde herstelmaatregel is eveneens gegrond zoals hierna bepaald;

Vierde blad

Gelet op de artikelen:

- Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken: art. 185 – 194
- Strafwetboek: art. 40
- Art. 44, 64, 65 en 69 – Wet van 29 maart 1962 – gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970
- Artikelen 42, 66, 68 en 72 – Decreet Ruimtelijke Ordening 22 oktober 1996 strafbaar gesteld sedert 25 maart 1997
- Artikelen 99, 146, 149 en 153 – Decreet van 18 mei 1999 strafbaar gesteld sedert 1 mei 2000
- Hypotheekwet art. 84
- Wet 1/8/1985 art. 29 – KB 18/12/1986 – gew. Wet 24/12/1993 art. 1, 2° - KB 19/12/2003
- KB 28/12/1950 art. 91, 2° lid – gew. KB 23/12/1993 art. 1 – gew. KB 11/12/2001 – gew. Wet 22/04/2003
- Wet 5/03/1952 art. 1 – gew. Wet 24/12/1993
- Wet 15/06/1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank, uitspraakdoende op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaart eerste beklaagde plichtig aan het hem ten laste gelegde feit en veroordeelt hem hiervoor tot een GELDBOETE van 200 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Verklaart tweede beklaagde plichtig aan het haar ten laste gelegde feit en veroordeelt haar hiervoor tot een GELDBOETE van 200 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

Verplicht eerste en tweede beklaagden elk bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van € 10,00 (tien euro), verhoogd met 45 opdecimen (x 5,5) en gebracht op € 55,00 (vijfenvijftig euro);

Legt aan elk der beklaagden overeenkomstig art. 91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11 december 2001, een vergoeding op van 25 EUR;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de strafkosten, deze begroot zijnde op 70,82 euro.

En uitspraak doende over de herstellvordering;

Beveelt herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald de integrale slooping (inclusief vloerplaten) van de wederrechtelijk opgerichte garage omgevormd tot woning van 8,3 bij 13,5 m binnen een termijn van een jaar maanden vanaf heden,

Vijfde en laatste blad

onder verbeurte van een dwangsom van 125 € per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagden bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal gesteld worden van de Hypotheekbewaarder melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding;

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting te Tongeren op 5 november 2004;

Aanwezig:

Alleenzetelend Rechter
Substituut-Procureur des Konings en
Griffier.